

Zabawy z Edukrażkami

**Wierszyki: Elżbieta i Witold
Szwajkowski**

Copyright: Edutronika Sp. z o.o.

www.edutronika.pl

Kolorowe żuczki

Cel zabawy

Celem zabawy jest wprowadzanie dzieci do klasyfikowania i grupowania przedmiotów ze względu na określoną cechę – w tym wypadku kolor, układ kolorów i rodzaj określonego elementu przedmiotu. Zabawa rozwija sprawność manualną i sprzyja kształtowaniu umiejętności skupienia uwagi na poleceniach.

Potrzebne rekwizyty

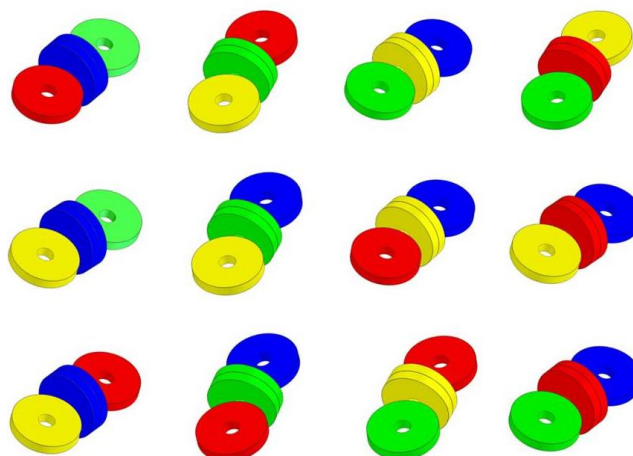
Edukrążki w różnych kolorach – po 4 sztuki na jedno dziecko.

Gumki recepturki o średnicy pętli około 3 cm, po jednej na dziecko + zapas na wypadek pęknięcia.

Miękki sznurek do zrobienia okrągłej pętli na podłodze o średnicy ok. 2 m.

Przebieg zabawy

Prowadzący pokazuje dzieciom żuczka zrobionego z Edukrążków i demonstruje sposób jego wykonania.

Cechami wyróżniającymi żuczki są kolory skrzydeł i kolory korpusów (dla dzieci – „brzuszków”) żuczków. Przy użyciu czterech kolorów można wykonać 12 różnych żuczków, takich, które mają dwa skrzydełka w różnych kolorach i różniący się kolorem od każdego skrzydełka brzuszka. Każdy żuczek jest więc trójkolorowy.

Dzieci określają w jakich kolorach chciałyby mieć swoje żuczki. Prowadzący ustala kolory z dziećmi, ale tak, aby nie było żuczków o takim samym układzie kolorów, a jeśli dzieci jest więcej niż dwanaścioro – by powtarzających się układów było jak najmniej. Dzieci przy stolikach z pomocą prowadzącego starają się wykonać z krążków i gumek swoje żuczki, według pokazanego wzoru.

Uwaga: przewlekanie gumki przez otwory i robienie odpowiednich pętelek jest łatwiejsze, gdy dzieci pomagają sobie w parach.

Prowadzący upewnia się, czy wszystkie żuczki są gotowe i pomaga skończyć je dzieciom, którym nie udało się zrobić tego samodzielnie. Dzieci wstają od stolików, biorą swoje żuczki w ręce i biegają truchtem w różne strony. Starają się, żeby żuczki machały skrzydełkami i mówią wspólnie rymowanąkę:

***Kolorowe żuczki brzęczą,
lecz brzęczeniem się nie męczą.
Pani kilka z nich wywoła
i zaprosi je do koła.***

Dzieci naśladują brzęczenie żuczków. Na sygnał prowadzącego przystają i słuchają polecenia:

***Do kółeczka są proszone
takie żuczki, co czerwone (zielone)
lub niebieskie (albo żółte) brzuszki mają.
Inne trochę poczekają.***

Prowadzący sprawdza, czy dzieci dobrze zrozumiały polecenie i w kółku znalazły się właściwe żuczki. Prosi dzieci, żeby same sprawdziły, czy faktycznie w kółku są tylko te żuczki, które zostały wywołane i czy któryś z nich nie został poza kółkiem. Po sprawdzeniu dzieci wychodzą z kółka, biegają truchtem deklamując rymowankę:

Kolorowe żuczki brzęczą...

Na umówiony sygnał dzieci ponownie przystają i słuchają polecenia. **Uwaga:** Prowadzący tak dobiera kolejne wersje rymowanek, aby każde dziecko przynajmniej dwa razy musiało wejść do koła.

***Do kółeczka już wbiegają
takie żuczki, które mają
coś koloru niebieskiego (czerwonego, zielonego) (Coś, co z krążka jest żółtego)
– niech nikt nie przegapi tego.***

Prowadzący sprawdza, czy dzieci dobrze zrozumiały polecenie i w kółku znalazły się właściwe żuczki. Po sprawdzeniu dzieci wychodzą z kółka, biegają truchtem mówiąc rymowankę:

Kolorowe żuczki brzęczą...

Scenariusz się powtarza. Prowadzący określa kolejne grupy żuczków, które mają wejść do koła, wybierając w tym celu odpowiednie rymowanki z poniższych możliwości:

Kto zielone (czerwone, niebieskie); Ten, kto żółte skrzydło ma,

(prowadzący wykonuje gest machania jednym skrzydłem)

***do kółeczka szybko gna.
Inne żuczki niech troszeczkę
poczekają za kółeczkiem.***

lub kolejną rymowankę:

***A. Żaden żuczek dwóch nie może
skrzydeł w jednym mieć kolorze.***

Prowadzący wykonuje gest machania skrzydłami i wybiera dalszy ciąg rymowanki z poniższych możliwości, które zawierają wszystkie kombinacje dwóch kolorów.

***B1. Ten, kto żółte ma z czerwonym (zielonym),
jest do kółka zaproszony.***

***B2. Kto zielone (niebieskie) ma z czerwonym,
do kółeczka jest proszony.***

***B3. Kto niebieskie ma z zielonym,
jest do kółka zaproszony.***

***B4. Ma niebieskie z żółtym ktoś?
To proszony jest ten gość!***

Na zakończenie prowadzący pyta, czy był ktoś, kto ani razu nie wszedł do kółka. Kto był w kółku dwa razy? Kto trzy razy? Komu zdarzyło się pomylić? Dziękuje dzieciom za wspólną zabawę.

Pogubione krążki

Cel zabawy

Celem zabawy jest wprowadzanie dzieci do zrozumienia aspektu mnogościowego liczby naturalnej, poprzez powiązanie go z aspektem miarowym. Zabawa ma w atrakcyjny i zajmujący dla dzieci sposób doprowadzić do sytuacji, w której jej uczestnicy będą porównywali wysokości wież zbudowanych z zebranych przez siebie krążków, (miary liczby krążków w wieżach), ale tak, żeby uniknąć wartościowania wykonanej pracy i rywalizacji o to, kto więcej krążków zebrał. Zabawa rozwija orientację w otoczeniu, koordynację wzrokowo-ruchową, sprawność manualną i spostrzegawczość.

Potrzebne rekwizyty

Edukrążki – po 20 szt. na jedno uczestniczące w zabawie dziecko.

Półmetrowe odcinki sznurka o grubości 4-5 mm – po jednym dla każdego dziecka. Do jednego końca sznurka przywiązany jest krążek, a drugi koniec jest zabezpieczony przed rozplataniem, tak żeby łatwo można było nawlekać krążki na sznurek. Liczba krążków w każdym kolorze powinna być zbliżona.

Półmetrowe odcinki płaskiej gumy pasmanteryjnej o szerokości 1,5 do 2 cm, ze stopionymi końcami (jako alternatywa do sznurków).

Sześciokątne kredki lub ołówki – po jednej dla dziecka.

Dzieci rozkładają Edukrążki pod okiem prowadzącego na dywanie lub wykładzinie, płaską stroną do góry, tak żeby ich zagęszczenie było równomierne. (Grubość krążków zapewnia możliwość ich łatwego podnoszenia z podłogi, ale jednocześnie nie naraża dziecka na dyskomfort przy przypadkowym nadeptnięciu na krążek). W czasie zbierania krążków dzieci mówią rytmicznie rymowanek:

***Jechał drogą wóz,
krążki w workach wiózł,
ale worki popękały
i się krążki rozsypały.***

Prowadzący rozdaje dzieciom sznurki z przywiązanym Edukrążkiem na jednym końcu. Zadaniem dzieci jest zbieranie i nawlekanie na sznurek krążków w takim kolorze, jak przywiązany krążek. Dzieci zbierają krążki w ten sposób, że każdy podniesiony z podłogi krążek muszą nanizają na sznurek – nie mogą podnieść kolejnego krążka, jeśli poprzedni nie został nanizany.

W trakcie zbierania mówią rymowanek.

***Leżą krążki, które
szybko na swój sznurek
każde dziecko nawlec może,
pamiętając o kolorze.***

Na znak prowadzącego dzieci przerywają zbieranie i siadają z zebranymi przez siebie krążkami na podłodze lub przy stoliku. Każde dziecko ustawia ze swoich krążków wieżę. Mogą przy tym mówić rymowaną:

***Wieżę ustawiamy
z krążków, które mamy.
Chcemy, żeby prosta była
i się nam nie przewróciła.***

Dzieci przesuwają delikatnie swoje wieże po powierzchni stolika lub podłogi, tak żeby się nie rozsypały i ustawiają wszystkie wieże w jednym kolorze obok siebie. Porównując wysokości wież, próbują określić, w którym kolorze zebrano najwięcej krążków.

Następnie sprawdzają swoje przewidywania próbując ustawić po jednej wieży w każdym kolorze lub poprzez nanizanie krążków w jednym kolorze na oddzielne sznurki i porównanie długości uzyskanych w ten sposób pakietów krążków.

W innym wariancie zabawy, zadaniem dzieci zbierających krążki jest nawlekanie ich na odcinek płaskiej gumy pasmanteryjnej o długości około 40 cm, w określonej przez prowadzącego kolejności: np. **zielony, czerwony, dwa żółte, niebieski**. Guma umożliwia przesuwanie po niej krążków, ale też dowolne ich grupowanie w stabilnych układach, co sprzyja zrozumieniu istoty przedstawionego krążkami rytmu.

